

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)

z dne 17. novembra 2009*

V zadevi T-143/06,

MTZ Polyfilms Ltd, s sedežem v Mumbaju (Indija), ki jo zastopa P. De Baere, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopa J.-P. Hix, zastopnik, ob sodelovanju G. Berrischa, odvetnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

ob intervenciji

Komisije Evropskih skupnosti, ki jo zastopata N. Khan in K. Talabér-Ritz, zastopnika,

intervenientka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 366/2006 z dne 27. februarja 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 1676/2001 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz folije iz polietilen tereftalata (PET) s poreklom, med drugim, iz Indije (UL L 68, str. 6)

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi J. Azizi, predsednik, E. Cremona (poročevalka) in S. Frimodt Nielsen, sodnika,
sodna tajnica: C. Kantza, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. decembra 2008

II - 4136

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Člen 2(8) in (9) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1), kakor je bila spremenjena zlasti z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004 (UL L 77, str. 12) (v nadaljevanju: osnovna uredba), določa:

„8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v Skupnost.

9. V primerih, ko izvozne cene ni ali se zdi, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se izvozna cena lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.

[...]“

2 Člen 8(9) osnovne uredbe določa:

„9. V primeru, da katera koli stran krši ali umakne zaveze, ali v primeru, da Komisija prekliče sprejetje zavez, slednje po posvetovanju prekliče s sklepom Komisije oziroma uredbo Komisije, odvisno od primera, in začasna dajatev, ki jo je uvedla Komisija v skladu s členom 7, ali dokončna dajatev, ki jo je uvedel Svet v skladu s členom 9(4), pa se samodejno uporabi pod pogojem, da je udeleženi izvoznik dobil možnost dati pripombe, razen če je zaveze umaknil sam [...]“

3 Člen 11(3), (6), (9) in (10) osnovne uredbe določa:

„3. Potrebo po nadaljevanju izvajanja ukrepov je mogoče pregledati, kjer je to upravičeno, na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali pa, pod pogojem, da je minilo smiselno dolgo časovno obdobje vsaj enega leta od uvedbe dokončnega ukrepa, na zahtevo katerega koli izvoznika ali uvoznika ali proizvajalcev Skupnosti, če ta zahteva vsebuje dovolj dokazov, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu.

Vmesni pregled se začne, če zahteva vsebuje dovolj dokazov, da nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dumpinga in/ali da bi se škoda verjetno ne nadaljevala oz. se ne bi spet pojavljala, če se ukrep odstrani ali spremeni, ali pa, da obstoječi ukrep ni ali pa ni več zadosten, da prepreči dumping, ki povzroča škodo.

Pri izvajanju preiskave, o kateri govori ta odstavek, Komisija med drugim oceni, ali so se okoliščine glede dumpinga in škode bistveno spremenile ali če obstoječi ukrepi

dosegajo želene rezultate pri odstranjevanju škode, ki je bila prej ugotovljena v zvezi s členom 3. V tem pogledu se pri končnem odločanju upoštevajo vsi relevantni in ustrezno dokumentirani dokazi.

[...]

6. Preglede v skladu s tem členom Komisija začne po posvetovanju s Svetovalnim odborom. Kjer pregledi to opravičujejo, institucija Skupnosti, ki je odgovorna za uvajanje ukrepov, ukrepe prekliče ali obdrži v skladu z odstavkom 2 oziroma prekliče, obdrži ali spremeni v skladu [z] odstavkoma 3 in 4. Če se ukrepi prekličejo za posamezne izvoznike, ne pa za državo kot celoto, ostanejo taki izvozniki še naprej predmet postopka in se jih lahko avtomatično ponovno pregleda pri vsakem kasnejšem pregledu, ki se izvaja za to državo v skladu s tem členom.

[...]

9. Pri vseh preiskavah, povezanih z ustreznim pregledom ali vračilom denarja, ki se izvajajo v skladu s tem členom, Komisija, pod pogojem, da se okoliščine ne spremenijo, uporabi isto metodologijo kakor pri preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena, ob ustreznem upoštevanju člena 2, še posebej odstavka 11 in 12, ter člena 17.

10. Pri vsaki preiskavi, ki se izvaja v skladu s tem členom, Komisija pregleda zanesljivost izvoznih cen v skladu z členom 2. Vendar pa, kjer se odloči računsko določiti izvozno ceno v skladu s členom 2(9), jo izračuna brez odštevanja zneskov plačanih

protidampinških dajatev, če se dostavijo prepričljivi dokazi, da se dajatev ustrezno odraža v cenah pri nadaljnji prodaji in v vseh nadaljnjih prodajnih cenah v Skupnosti.“

Dejansko stanje

- 4 Tožeča stranka MTZ Polyfilms Ltd je družba indijskega prava, ki proizvaja folije iz polietilen tereftalata (PET), ki jih izvaža v Evropsko skupnost in v tretje države.
- 5 Svet Evropske unije je 13. avgusta 2001 sprejel Uredbo Sveta (ES) št. 1676/2001 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene pri uvozu polietilentereftalatske folije s poreklom iz Indije in Republike Koreje (UL L 227, str. 1). Individualna stopnja protidampinške dajatve, ki je bila v uvodni izjavi 80 te uredbe določena za tožečo stranko, je znašala 49 %.
- 6 Komisija Evropskih skupnosti je z Odločbo Komisije 2001/645/ES z dne 22. avgusta 2001 o sprejetju zavez, ponujenih v protidampinškem postopku v zvezi z uvozom folije iz polietilen tereftalata s poreklom iz Indije in Republike Koreje (UL L 227, str. 56) sprejela zaveze, ki so jih v protidampinškem postopku ponudili tožeča stranka in štirje drugi indijski izvozniki, s katerimi so ti prevzeli izvoz folij iz PET v Skupnost po minimalnih uvoznih cenah (v nadaljevanju: MUC). MUC so bile za vsakega izvoznika različne. Uvoz folij iz PET, ki so jih proizvedli tožeča stranka in štirje drugi indijski izvozniki, v Skupnost je bil glede na te zaveze v skladu s členom 2 Uredbe št. 1676/2001 oproščen protidampinških dajatev.
- 7 Komisija je 22. novembra 2003 na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe začela delni vmesni pregled Uredbe št. 1676/2001 glede oblike ukrepov, ki se uporabljajo za pet indijskih izvoznikov, za katere veljajo MUC. Komisija je pri tem pregledu med drugim

ugotovila, da so se mešanica vrst prodajanih izdelkov, razlike v cenah v nekaterih kategorijah izdelkov (lestvica vrednosti izdelkov) in porazdelitev prodaje med različnimi kategorijami izdelkov od sprejetja zavez glede MUC bistveno spremenile. Ker so bile MUC in zaveze določene na podlagi mešanic vrst izdelkov in njihovih vrednosti med prvotno preiskavo, je Komisija menila, da so ugotovljene spremembe povzročile „posebne“ MUC in da zaveze niso bile „učinkovitejše“ za odstranjevanje škodljivih učinkov dampinga.

- 8 Svet je po vmesnem pregledu sprejel Uredbo Sveta (ES) št. 365/2006 z dne 27. februarja 2006 o spremembah Uredbe (ES) št. 1676/2001 in o zaključku delnega vmesnega pregleda protisubvencijskih ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz folije iz polietilen tereftalata (PET) s poreklom iz, med drugim, Indije (UL L 68, str. 1). Sprejetje zavez glede MUC, ki so jih ponudili tožeča stranka in štirje drugi izvozniki, je bilo v skladu z uvodno izjavo 25 te uredbe preklicano.

- 9 Komisija je 4. januarja 2005 na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe začela še en delni vmesni pregled Uredbe št. 1676/2001. Nanašal se je izključno na damping, ki ga je izvajalo pet indijskih izvoznikov, za katere veljajo MUC, in na višino drugih protidampinških dajatev. Njegov namen je bil določiti, ali je treba obdržati, opustiti ali spremeniti obstoječe ukrepe.

- 10 Svet je po vmesnem pregledu sprejel Uredbo Sveta (ES) št. 366/2006 z dne 27. februarja 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz folije PET s poreklom, med drugim, iz Indije (UL L 68, str. 6, v nadaljevanju: izpodbijana uredba). Individualna stopnja protidampinške dajatve, ki je bila v izpodbijani uredbi določena za tožečo stranko, je od tedaj znašala 18 %.

- 11 Za utemeljitev uvedbe dokončne protidampinške dajatve Svet v uvodni izjavi 27 izpodbijane uredbe v bistvu poudarja, da želi pri določitvi izvozne cene s preiskavo v zvezi s pregledom ugotoviti, ali so se stopnje dampainga spremenile in ali je mogoče morebitne spremembe šteti za trajne. V tem smislu izvozne cene po njegovem mnenju ne morejo biti določene le na podlagi preučitve preteklega ravnanja izvoznikov. Svet pojasnjuje, da je treba ugotoviti, ali so izvozne cene za Skupnost v danem obdobju dovolj zanesljiv kazalnik za določanje možnih prihodnjih izvoznih cen. Navaja, da je bilo glede na dejstvo, da so bile zaveze v tem primeru sprejete, preučeno predvsem to, ali so te vplivale na pretekle izvozne cene tako, da so postale nezanesljiva podlaga za določitev gibanja prihodnjih izvoznih cen.
- 12 Iz uvodne izjave 28 izpodbijane uredbe je razvidno, da je bila zanesljivost prodajnih cen za Skupnost zadevnih indijskih izvoznikov, med katere sodi tožeča stranka, ocenjena na podlagi primerjave teh cen z MUC, ki so bile predmet sprejetih zavez. Preučeno je bilo tudi, ali je bilo tehtano povprečje cen vsakega izvoznika bistveno višje od MUC ali ne. Če so bile izvozne cene bistveno višje od MUC, se je štelo, da so bile določene neodvisno od MUC in zato nezanesljive. Če pa izvozne cene v povprečju niso bile občutno višje od MUC, se je štelo, da so nanje vplivale zaveze in da niso bile dovolj zanesljive, da bi se jih lahko v okviru vmesnega pregleda upoštevalo pri izračunu dampainga v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe.
- 13 V uvodni izjavi 30 izpodbijane uredbe je v bistvu ugotovljeno, da so bile izvozne cene za Skupnost treh indijskih izvoznikov, med katere sodi tožeča stranka, zelo podobne MUC, medtem ko so bile njihove izvozne cene za tretje države bistveno nižje od cen za Skupnost, zaradi česar je po mnenju Sveta verjetno, da se bodo ob neobstoju zavez izvozne cene za Skupnost poenotile s cenami za enake vrste izdelkov za tretje države. Zato se po mnenju Sveta izvozne cene teh izvoznikov za Skupnost ne morejo uporabiti za določanje zanesljivih izvoznih cen v smislu člena 2(8) osnovne uredbe. V skladu z uvodno izjavo 31 izpodbijane uredbe je bilo zato odločeno, da se izvozne cene teh izvoznikov določijo na podlagi njihovih prodajnih cen za tretje države.

14 Iz uvodnih izjav 33 in 34 izpodbijane uredbe v bistvu izhaja, da pogostejša uporaba izvoznih cen za tretje države kot tistih za Skupnost ne temelji na členu 2(8) in (9) osnovne uredbe, ampak je v skladu s cilji vmesnega pregleda na podlagi člena 11(3) te uredbe utemeljena s potrebo po oceni verjetnosti, da se bodo izvozne cene za Skupnost v prihodnosti ohranile in posledično verjetnosti za ponoven pojav dumpinga.

15 V skladu z uvodno izjavo 48 izpodbijane uredbe je bila stopnja dumpinga za vsakega izvoznika v skladu s členom 2(11) osnovne uredbe določena na podlagi primerjave tehtane povprečne normalne vrednosti s tehtano povprečno izvozno ceno. Iz uvodne izjave 49 v povezavi z uvodno izjavo 56 izpodbijane uredbe je razvidno, da je bistveno znižanje individualnih stopenj dumpinga upravičilo spremembo drugih protidampinških dajatev, katerih stopnja je bila določena v skladu s členom 11(9) osnovne uredbe. Za tožečo stranko, za katero je bila izvozna cena zaradi nezanesljivosti njenih izvoznih cen za Skupnost določena na podlagi cen za tretje države, je določena 26,7-odstotna stopnja dumpinga (uvodni izjavi 50 in 54 izpodbijane uredbe).

16 V skladu z uvodnimi izjavami od 51 do 56 izpodbijane uredbe ta sprememba drugih protidampinških dajatev v bistvu temelji na ugotovitvi, da so se okoliščine glede dumpinga v primerjavi s položajem med začetnim pregledom v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe trajno spremenile.

Postopek in predlogi strank

17 Tožeča stranka je 19. maja 2006 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila tožbo.

18 Predsednik petega senata je s sklepom z dne 13. novembra 2006 dopustil intervencijo Komisije v podporo predlogom Sveta.

19 Zadeva je bila prvič dodeljena petemu senatu, nato pa z odločbo predsednika Sodišča prve stopnje z dne 6. februarja 2007 dodeljena tretjemu senatu. Po spremembi sestave senatov Sodišča prve stopnje je bil sodnik poročevalec razporejen v šesti senat, zato je bila obravnavana zadeva dodeljena temu senatu. Ker sodnik poročevalec v tej zadevi ni mogel odločati, je predsednik Sodišča prve stopnje z odločbo z dne 17. januarja 2008 zadevo spet dodelil tretjemu senatu.

20 Svet je bil v okviru ukrepov procesnega vodstva pozvan, naj odgovori na pisna vprašanja. Na ta poziv se je odzval v predpisanem roku.

21 Stranke so ustne navedbe in odgovore na vprašanja Sodišča prve stopnje podale na obravnavi 9. decembra 2008.

22 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– razglasi ničnost izpodbijane uredbe;

– Svetu naloži plačilo stroškov.

23 Svet ob intervenciji Komisije Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrne;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Obseg predloga za razglasitev ničnosti

24 Najprej je treba poudariti, da izpodbijana uredba za več družb določa dokončne protidampinške dajatve za uvoz blaga iz PET.

25 Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti celotne izpodbijane uredbe. V predstavitvi svojih tožbenih razlogov in trditev pa se omejuje na izpodbijanje zakonitosti določitve lastne izvozne cene.

26 V zvezi s tem je treba upoštevati, da naj bi morebitna nezakonitost te določitve vplivala na zakonitost izpodbijane uredbe le v delu, v katerem uvaja protidampinške dajatve

za tožečo stranko. Nasprotno pa ne vpliva na druge elemente izpodbijane uredbe, zlasti ne na protidampinške dajatve, naložene drugim podjetjem.

- 27 Poleg tega je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da kadar neka uredba o uvedbi protidampinške dajatve določa različne dajatve za več družb, se na neko družbo nanašajo le tiste določbe, ki zanjo določajo posebno protidampinško dajatev in njeno višino, ne pa tudi tiste, ki določajo protidampinške dajatve za druge družbe, tako da je tožba te družbe dopustna le v tistem delu, v katerem se zahteva razglasitev ničnosti tistih določb uredbe, ki se nanašajo le nanjo (glej sodbo Sodišča z dne 15. februarja 2001 v zadevi Nachi Europe, C-239/99, Recueil, str. I-1197, točka 22 in navedena sodna praksa).
- 28 V teh okoliščinah je treba glede na tožbene razloge in trditve, ki jih je navedla tožeča stranka v utemeljitev tožbe, predlog za razglasitev ničnosti razlagati tako, da se zahteva le delno razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v delu, v katerem uvaja dokončne protidampinške dajatve za tožečo stranko.

Utemeljenost

- 29 Tožeča stranka v bistvu graja metodologijo določitve izvoznih cen, ki jo je Svet uporabil v izpodbijani uredbi. Zoper to metodologijo navaja tri tožbene razloge, prvič, v zvezi s kršitvijo člena 2(8) in (9) osnovne uredbe, drugič, v zvezi s kršitvijo člena 2(1) in (3) ter člena 11 Sporazuma o izvajanju člena VI splošnega sporazuma o carinah in trgovini 1994 (GATT) (UL L 336, str. 103), ki je v Prilogi 1A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljevanju: STO) (UL 1994, L 336, str. 3), in, tretjič, v zvezi z neobstojem pravne podlage in kršitvijo načela pravne varnosti.

Neobstoj pravne podlage

- 30 Tožeča stranka v prvem in tretjem tožbenem razlogu navaja več trditev, da bi dokazala neobstoj pravne podlage za metodologijo za določanje izvoznih cen zanjo, uporabljeno v izpodbijani uredbi. Sodišče prve stopnje meni, da je treba ti trditvi obravnavati skupaj.

– Trditve strank

- 31 Tožeča stranka v tretjem tožbenem razlogu v zvezi z neobstojem pravne podlage trdi, da Svet v izpodbijani uredbi ne daje pravne podlage za metodologijo, ki se uporablja za določanje izvoznih cen, ampak v uvodni izjavi 34 določa le, da ta metodologija ne temelji na členu 2(8) in (9) osnovne uredbe. Svet je člen 11(3) te uredbe za zadevno pravno podlago prvič označil v odgovoru na tožbo. Vendar pa ob dejstvu, da morajo biti vsi vmesni pregledi izvedeni na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe, ta določba nikakor ne vpliva na izbiro pravne podlage, upoštevne za določitev izvozne cene za tožečo stranko.
- 32 Tožeča stranka v prvem tožbenem razlogu v zvezi s kršitvijo člena 2(8) in (9) osnovne uredbe najprej trdi, da izračun izvozne cene določajo te določbe in da je njihova uporaba za preiskave vmesnih pregledov izrecno določena v členu 11(9) in (10) osnovne uredbe, ne da bi pri teh preiskavah obstajala posebna metodologija izračunavanja. Tožeča stranka dalje trdi, da analiza verjetnosti za ponovni pojav dampinga, ki jo je Komisija izvedla med preiskavo vmesnega pregleda, ni upoštevna in ne bi smela vplivati na izračun stopnje dampinga. Nazadnje tožeča stranka opozarja, da člen 11(3) osnovne uredbe ni veljavna pravna podlaga za izračun izvozne cene, ker nikakor ne dopušča določanja metodologije za izračun stopnje dampinga in še manj izvozne cene.

33 Svet v tem primeru trdi, da je člen 11(3) osnovne uredbe upoštevna pravna podlaga za metodologijo za izračun izvozne cene.

34 Izbiro te metodologije naj bi določala zahteva iz člena 11(3) osnovne uredbe, naj se pri preiskavi vmesnih pregledov preuči, ali so se okoliščine glede dampainga bistveno spremenile. Institucije naj bi torej zavrnilo izvozne cene tožeče stranke za Skupnost, ker v njih naj ne bi bile izražene trajne spremembe politike cen tožeče stranke, saj so le enostavna posledica MUC. Ta sklep naj bi temeljil na ugotovitvi, v skladu s katero naj bi bile izvozne cene tožeče stranke za Skupnost povprečno le za 7 % višje od MUC in torej za 12 % višje od njenih izvoznih cen za tretje države. Izvozne cene tožeče stranke za Skupnost, ki niso določene neodvisno od MUC, naj ne bi bile zanesljive in se naj ne bi mogle uporabiti za določitev izvoznih cen. „Najbolj logičen“ pristop naj bi tako bil, da se izvozna cena določi na podlagi prodajnih cen tožeče stranke v tretjih državah.

35 Svet je glede trditve tožeče stranke, v skladu s katero naj bi bila uporabljivost člena 2 osnovne uredbe za preiskave v zvezi s pregledom določena v členu 11(9) in (10) iste uredbe, v odgovoru na tožbo na eni strani navedel, da člen 11(9) institucijam pri vmesnem pregledu dovoljuje uporabljati drugačno metodologijo od tiste, ki je bila uporabljena v prvotni preiskavi, če so se okoliščine spremenile. V zvezi s tem poudarja, da vpliv zavez glede MUC, ki so se uporabljale med preiskavo o cenah tožeče stranke, pomeni spremembo okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe. Svet na drugi strani trdi, da odstavka 9 in 10 člena 11 ne zmanjšujeta nujnosti, da institucije ugotovijo, ali je sprememba, ki se nanaša na damping ali škodo, trajna in ali zato upravičuje spremembo ukrepov.

36 Svet je v odgovorih na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje in v stališčih med obravnavo pojasnil, da svoje obrambe ne bo utemeljil s členom 11(9) osnovne uredbe kot pravno podlago za metodologijo za izračun izvoznih cen, kot je bila uporabljena v tem primeru,

in da Sodišče prve stopnje sklicevanja na spremembo okoliščin v odgovoru na tožbo ne sme tako razlagati in niti tako, da ima namen utemeljiti opustitev metodologije za izračun stopnje dampinga, določene v členu 2 te uredbe.

- ³⁷ Svet nazadnje meni, da je razlikovanje med analizo verjetnosti za ponovni pojav dampinga in izračunom stopnje dampinga, kot ga je predlagala tožeča stranka, ob upoštevanju namena preiskave v zvezi s pregledom, ki je ugotoviti, ali so se stopnje dampinga spremenile in ali bi se morebitne spremembe lahko štelo za trajne, kar bi utemeljilo odstranitev ali spremembo protidampinških ukrepov, napačno.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- ³⁸ Nazadnje je treba spomniti, da tožeča stranka institucijam očita, da svoje presoje zanesljivosti izvoznih cen tožeče stranke za Skupnost v skladu z merili iz člena 2(8) in (9) osnovne uredbe niso utemeljile. Svet v bistvu trdi, da je bila opustitev metodologije, določene v členu 2(8) in (9) osnovne uredbe utemeljena s tem, da je treba v skladu s členom 11(3) te uredbe preveriti trajnost vsake spremembe, ki upravičuje morebitno odstranitev ali spremembo ukrepov pri vmesnem pregledu.
- ³⁹ Preučiti je torej treba, ali je člen 11(3) osnovne uredbe ustrezna pravna podlaga za opustitev meril za določanje izvoznih cen, določenih v členu 2(8) in (9) te uredbe.

40 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je bila izpodbijana uredba sprejeta na koncu vmesnega pregleda na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe, katere določbe imajo namen določiti pogoje za začetek in glavne cilje takega pregleda. Tako se v skladu s členom 11(3), drugi odstavek, „[v]mesni pregled [...] začne, če zahteva vsebuje dovolj dokazov, da nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dumpinga“. Člen 11(3), tretji odstavek, določa, da med preiskavo v zvezi s pregledom „Komisija med drugim oceni, ali so se okoliščine glede dumpinga in škode bistveno spremenile“.

41 V tem primeru se ne izpodbija, da bi se Svet za ugotovitev obstoja bistvenih sprememb okoliščin glede dumpinga lahko utemeljeno skliceval na člen 11(3) osnovne uredbe in da bi lahko, potem ko je potrdil trajnost teh sprememb, odločil, da je treba spremeniti druge protidampinške dajatve (uvodna izjava 56 izpodbijane uredbe). Nasprotno člen 11(3) te uredbe ne določa, da lahko Svet pri vmesnem pregledu uporabi metodologijo za določanje izvoznih cen, ki ni v skladu z zahtevami člena 2(8) in (9) osnovne uredbe, kot je to storil v tem primeru, ko se je skliceval na potrebnost presoje cen zadevnih izvoznikov v prihodnosti.

42 Iz člena 11(9) osnovne uredbe je razvidno, da morajo institucije pri pregledu praviloma uporabiti isto metodologijo, ki vključuje tudi metodologijo za določanje izvoznih cen na podlagi člena 2(8) in (9) osnovne uredbe, kot pri prvotni preiskavi, na podlagi katere je bila protidampinška dajatev določena. Ta določba določa izjemo, ki institucijam dovoljuje uporabo metodologije, ki je drugačna od tiste, ki je bila uporabljena pri prvotni preiskavi, le, če so se okoliščine spremenile, pri čemer gre za izjemo, ki jo je v vsekakor treba razlagati ozko. Poleg tega je iz člena 11(9) osnovne uredbe razvidno, da mora uporabljena metodologija upoštevati določbe členov 2 in 17 osnovne uredbe.

- 43 Institucije morajo pri vmesnem pregledu tako kot pri prvotni preiskavi tako načeloma določiti izvozno ceno v skladu z merili iz člena 2 osnovne uredbe.
- 44 Kljub izrecni navezavi na člen 11(9) osnovne uredbe v uvodni izjavi 49 izpodbijane uredbe in trditvi Sveta, da so se okoliščine, ki določajo izvozne cene tožeče stranke, spremenile, ko so zaveze glede MUC začele vplivati nanje, pa je Svet v svojih pisnih odgovorih na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje in v stališčih na obravnavi jasno izjavil, da ne namerava uveljavljati izjeme, določene v členu 11(9) te uredbe. Nasprotno, Svet se je, da bi utemeljil uporabo metodologije za določanje izvozne cene, drugačne od tiste, ki je bila uporabljena pri prvotni preiskavi, tako kot meril, določenih v členu 2(8) in (9) te uredbe, skliceval le na določbo člena 11(3) te uredbe.
- 45 Torej je treba ugotoviti, da člen 11(3) osnovne uredbe ne določa izrecne izjeme od določbe člena 11(9), v skladu s katero mora biti izvozna cena določena v skladu z določbami člena 2(8) in (9) osnovne uredbe.
- 46 Sicer pa v tem primeru iz ničesar ni razvidno, da bi imele zadevne institucije na podlagi osnovnih ciljev člena 11(3) osnovne uredbe, vključno z morebitno potrebo po izvedbi analize cen zadevnih izvoznikov v prihodnosti, implicitno pristojnost, da metodologijo, ki je utemeljena na taki analizi, nadomestijo z metodologijo, določeno v členu 2(8) in (9) osnovne uredbe.

47 Iz sodne prakse je namreč razvidno, da je obstoj implicitne pristojnosti za sprejemanje uredb, ki pomeni odstopanje od načela dodelitve pristojnosti iz člena 5, prvi odstavek, ES treba presoјati ozko. Sodna praksa le izjemoma prizna te implicitne pristojnosti, in sicer takrat, ko so potrebne, da se določbam pogodbe ali zadevni osnovni uredbi zagotovi polni učinek (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 9. julija 1987 v združenih zadevah Nemčija in drugi proti Komisiji, 281/85, od 283/85 do 285/85 in 287/85, Recueil, str. 3203, točka 28, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 17. septembra 2007 v zadevi Francija proti Komisiji, T-240/04, ZOdl., str. II-4035, točka 37 in navedena sodna praksa).

48 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je polni učinek člena 11(3) osnovne uredbe zagotovljen z dejstvom, da imajo institucije široko diskrecijsko pravico, ki pri preizkusu potrebe po ohranitvi obstoječih ukrepov vključuje možnost sklicevanja na presojo politike cen zadevnih izvoznikov v prihodnosti.

49 Nasprotno, ko je bil preizkus te potrebe opravljen in ko so se institucije odločile spremeniti obstoječe ukrepe, jih pri opredelitvi novih ukrepov zavezuje člen 11(9) osnovne uredbe, ki jim podeljuje izrecno pravico in dolžnost uporabiti metodologijo, določeno v členu 2 iste uredbe.

50 Iz tega izhaja, na eni strani, da pri določitvi izvozne cene domnevna možnost, da institucije opravijo analize za prihodnost, ni nujna za zagotovitev polnega učinka člena 11(3) osnovne uredbe in jo člen 11(9) iste uredbe celo izključuje ter, na drugi strani, da domnevna možnost, ki implicitno izhaja iz prve od teh določb, ne more prevladati nad izrecnimi pooblastili, ki jih v povezavi s členom 2 te uredbe določa druga od teh določb.

51 Člena 11(3) osnovne uredbe zato ni mogoče uporabiti kot pravne podlage, ki institucijam dovoljuje, da pri določitvi izvozne cene ne uporabijo metodologije, določene v členu 2(8) in (9) osnovne uredbe. Svet je ob opustitvi te metodologije in določitvi izvozne cene na podlagi meril, ki jih te določbe ne predpisujejo, med drugim na napačni pravni podlagi sprejel izpodbijano uredbo.

52 Zato je treba prvi in tretji tožbeni razlog sprejeti v delu, v katerem se navezujeta na neobstoj pravne podlage, in zato izpodbijano uredbo v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglasiti za nično, ne da bi bilo treba preizkusiti tožbene razloge in ugovore v zvezi s kršitvijo člena 2(1) in (3) ter člena 11 Sporazuma o izvajanju člena VI GATT iz leta 1994 in s kršitvijo načela pravne varnosti.

Stroški

53 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker Svet s predlogi ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

54 Institucije, ki so se kot intervenientke udeležile postopka, na podlagi člena 87(4), prva alineja, Poslovnika nosijo svoje stroške. Zato Komisija, ki je intervenirala v podporo Svetu, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

razsodilo:

- 1. Uredba Sveta (ES) št. 366/2006 z dne 27. februarja 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 1676/2001 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz folije iz polietilen tereftalata (PET) s poreklom, med drugim, iz Indije se v delu, v katerem uvaja dokončne protidampinške dajatve za MTZ Polyfilms Ltd, razglasi za nično.**
- 2. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila družba MTZ Polyfilms. Komisija Evropskih skupnosti nosi svoje stroške.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 17. novembra 2009.

Podpisi